

ת"פ 18915/01/20 - מדינת ישראל נגד שי כהן

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 18915-01-20 מדינת ישראל נ' כהן

בפני
בעניין: כבוד השופט עמית מיכלס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
שי כהן

הנאשם

בשם המאשימה: עו"ד עידן סטולוב

בשם הנאשם: עו"ד עמוס פון וויזל

גזר דין

רקע ועובדות כתב האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר דיוני ועל יסוד הודאתו בעבירות שעניינן: **מסירת הודעה כוזבת להשגת דרכון**, לפי סעיף 8(א)(5) לחוק הדרכונים, תשי"ב-1952 (להלן: חוק הדרכונים); **קבלת דבר במרמה**, 19 עבירות לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: החוק); **התחזות כאדם אחר בכוונה להונות**, 20 עבירות לפי סעיף 441 רישא לחוק; **שימוש בדרכון מזויף**, 18 עבירות לפי סעיף 8(א)(2) לחוק הדרכונים; **הפרת הוראה חוקית**, 17 עבירות לפי סעיף 287(א) לחוק; **ניסיון הפרת הוראה חוקית**, לפי סעיפים 287(א) ו-25 לחוק; **וניסיון לקבלת דבר במרמה**, לפי סעיפים 415 רישא ו-25 לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום, במועדים הרלוונטיים עמדו בתוקפן החלטות רשמי הוצאה לפועל, לפיהן נאסר על הנאשם לצאת מישראל (להלן: ההוראה החוקית).

בתאריך 16.3.2015 פנה הנאשם למשרד הפנים בראשון לציון. לאחר שהזדהה כאחיו אמיר והצהיר שאבדה לו תעודת הזהות, הונפקה לנאשם תעודת זהות הנושאת את פרטיו של אמיר עם תמונתו שלו (להלן: תעודת הזהות המזויפת).

לאחר כחודשיים, ביום 13.5.2015, פנה הנאשם פעם נוספת למשרד הפנים בראשון לציון, והזדהה כאחיו

עמוד 1

אמיר, הפעם באמצעות תעודת הזהות המזויפת. לאחר שהצהיר על אובדן דרכונו, הונפק לנאשם דרכון הנושא את פרטיו של אמיר עם תמונתו של הנאשם (להלן: הדרכון המזויף).

כשהוא נושא את הדרכון המזויף ומזדהה בכזב כאחיו אמיר, יצא הנאשם מהארץ 17 פעמים בין התאריכים 30.6.2015 - 19.12.2018, במועדים שפורטו בכתב האישום, זאת על אף ההוראה החוקית. בתאריך 31.1.2019 בשעה 18:30 לערך, הגיע הנאשם לנמל התעופה בן גוריון, התייצג באמצעות הדרכון המזויף כאמיר ועוכב על ידי בקר הגבול.

3. במסגרת ההסדר הדיוני הוסכם בין הצדדים שהנאשם יופנה לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר, זאת מבלי שהוצגה הסכמה עונשית, כאשר המאשימה הצהירה כי תעתור להטלת עונש עיקרי של מאסר בפועל.

4. בתסקיר ראשון מיום 4.1.2021 המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה, לצד צו של"צ בהיקף של 200 שעות. במעמד הטיעונים לעונש ולאחר שהובהר שהנאשם רק החל בהליך הטיפול, מצאתי לנכון להורות על קבלת תסקיר משלים. אגב כך, ובשים לב להמלצה השיקומית בתסקיר הראשון, הוריתי על קבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות, הגם שהובהר כי אין בכך כדי להביע עמדה ביחס לעונש שייגזר על הנאשם בסופו של יום.

בתסקיר משלים, שהתקבל ביום 30.6.2021, חזר בו שירות המבחן מההמלצה השיקומית, לאחר שהבהיר שעל אף תקופת האבחון הממושכת וניסיונות הטיפול שנערכו, נמצא שהנאשם מונע ממוטיבציה חיצונית לשיתוף פעולה ומפגין יכולת מועטה לטיפול במסגרת שירות המבחן.

5. ביום 9.6.2021 הוגשה מטעם הממונה על עבודות השירות הודעה לפיה הנאשם לא התייצב לראיון, זאת על אף שזומן.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

6. מטעם המאשימה הוגש גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (ת/1). מטעם הנאשם הוגשו: ריכוז "תיקים לחייב" של רשות האכיפה והגבייה, ממנו עולה שחובותיו של הנאשם נאמדים בכ- 75,000 ₪ (נ/1); תעודת עוסק מורשה שהוציא הנאשם בגין עסק שיפוצים שבבעלותו (נ/2); וגזר דין שניתן נגד בעלה לשעבר של אם בתו הקטינה של הנאשם, שהורשע בביצוע שורת עבירות מין חמורות בבת, בגינם הוטלו עליו 16.5 שנות מאסר (נ/3).

7. ב"כ המאשימה עמד בטיעוניו על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, והפנה לחומרת הנסיבות בהן בוצעו העבירות, כמפורט בכתב האישום. בין היתר הוטעמו התכנון המוקדם, התעוזה וריבוי העבירות לאורך תקופה בת שנתיים וחצי. לאור האמור, ביקש התובע לקבוע מתחם ענישה הולם הנע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר. אשר לעונש בתוך

המתחם הפנה התובע לכך שהמלצת שירות המבחן אינה משקפת את חומרת המעשים ואת גורמי הסיכון שצוינו בגוף התסקיר. בהתחשב בעברו הפלילי של הנאשם, עתרה המאשימה להשית עליו עונש בשליש האמצעי של מתחם הענישה לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי לאחיו.

8. מנגד, עתר ב"כ הנאשם לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין חודש לארבעה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, ממנו יש לחרוג ולהסתפק בעונש של צו מבחן וצו של"צ, כפי שהומלץ בתסקיר הראשון שעמד לנגד עיניו במועד הטיעונים לעונש. בהתייחס לנסיבות ביצוע העבירות, הדגיש ב"כ הנאשם שעל אף שהנאשם השתמש בדרכון המזויף 18 פעמים לצורך יציאה וכניסה לארץ, הרי שמעשה הזיוף הוא אחד ויחיד. עוד ביקש להתחשב ברקע לביצוע העבירות - היעדר יכולת של הנאשם לעמוד בתשלומי מזונות משך 10 שנים, וציין שבסופו של דבר איש לא נפגע ממעשיו.

בכל הנוגע לנסיבת שאינן קשורות בביצוע העבירות, הפנה ב"כ הנאשם להודאתו של הנאשם בהזדמנות הראשונה, עוד ביום בו עוכב ונחקר. אשר לעברו הפלילי, הטעים שהפעם האחרונה שהנאשם הורשע בעבירות זיוף ומרמה, הייתה בשנת 2003, וכי ההרשעה שקדמה להרשעה הנוכחית היא משנת 2012 בגין עבירות שביצע בשנת 2007. לדבריו, מאז ועד מועד האירועים בגינם הורשע הנאשם, לא הסתבך הנאשם בפלילים ולו פעם אחת. הסנגור טען כי הדרך לשיקום רצופה מהמורות וכך יש להתייחס להסתבכותו הנוכחית של הנאשם, כאשר כיום הוא מבקש לשוב לדרך המלך. עוד טען שהנאשם עושה "מאמצים עילאיים" "לעמוד על הרגליים ולהתקדם" ובתוך כך, הוציא תעודת עוסק מורשה, ועובד קשה לצמצום את חובותיו שהופחתו לכ- 75,000 ₪, כאמור ב-2/נ. הסנגור ביקש להתחשב גם בנסיבות הטראגיות של בתו של הנאשם, כמפורט ב-3/נ.

על כך הוסיף שאין אינטרס ציבורי להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל, כאשר לשיטתו ההרתעה הציבורית הושגה בעצם הרשעתו, שכן ככל שיישלח למאסר, יגדלו חובותיו. נוכח כל האמור, ובהינתן שמאז הסתבכותו זו לא ביצע הנאשם עבירות נוספות, ביקש לאפשר לנאשם לשוב ל"מסלול הטוב" בו החל לצעוד לפני ההרשעה, ולהשית עליו ענישה צופה פני עתיד. נוסף על כך ביקש להימנע מהטלת פיצוי לטובת אחיו של הנאשם, בהינתן שלא נגרם לו נזק ובהיעדר מכתב לפיו האח רואה עצמו נפגע עבירה.

בהשלמת טיעונים לאחר קבלת התסקיר השני, הביע ב"כ הנאשם פליאה על השינוי שחל בהמלצת שירות המבחן. במהלך הדיון הגיש דוח ריכוז תיקים עדכני והחלטת רשם ההוצאה לפועל (ת/3 ו-ת/4), מהם עולה שהנאשם כיסה את כל חובותיו.

9. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה והבהיר שהוא מודע לחומרת מעשיו. הנאשם הסביר שביצע את העבירות כאשר הבין שהוא אינו יכול לצאת מהארץ ו"לחיות כמו אנשים רגילים". עוד ציין את המאמצים שעשה על מנת לצמצם את חובותיו, שעמדו על מאות אלפי שקלים ועדכן כי הם אכן צומצמו באופן ניכר. לדבריו הנאשם, היום הוא "עושה תיקון" על כל השנים שהיה בעולם הפשע, ואינו מסוגל לחיות מכסף שלא הרוויח ביושר. הנאשם ציין שלימד את בנו להיות אדם שומר חוק, ולבתו סייע לחשוף את פרשיית עבירות המין בכך שפנה לרשויות אכיפת החוק, כשאיש לא ניצב לצדה מלבדו. הנאשם עמד על כך שכיום הוא בעל רכב ואופנוע, הוא מחזיק בחשבון בנק, כרטיס אשראי ודרכון שאינו מזויף. כל אלו, לדבריו אינם דברים טריוויאליים עבורו. הנאשם חתם בכך שאינו רוצה להגיע שוב "למקומות" בהם

היה בעבר ומטרתו להתקדם בחיים.

גם לאחר שנשמעו השלמות הטיעונים של ב"כ הצדדים בעקבות קבלת התסקיר השני, ביקש הנאשם להוסיף עוד מספר מלים. הנאשם ניסה להסביר את התנהלותו אל מול שירות המבחן, שהובילה בסופו של יום להמלצה שלא להמשיך בהליך שיקומי. הנאשם ביקש לתת לו הזדמנות להמשיך ולשקם את חייו, להיות אבא טוב ולשמש דוגמה לבנו, עמו הגיע לדיון. לדבריו, היום הוא עושה "כפרת עוונות" על מעשיו הרעים בעבר, שבחלקם הגדול כלל לא נתפס.

קביעת מתחם העונש ההולם

10. קביעת מתחם העונש ההולם לאירוע הפלילי נעשית בהתאם לעיקרון ההלימה, היינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם הענישה ההולם, בהתאם לעיקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

11. במעשיו פגע הנאשם בערך המוגן שהינו זכות המדינה, ואף חובתה, לבדוק ולברור את היוצאים והנכנסים בשעריה, ולערוך רישום מסודר ומדויק של קהל היוצאים מהארץ והשבים אליה. נוסף על כך פגע הנאשם בערך המוגן הנוגע לכיבוד שלטון החוק ויישום החלטות שניתנו על ידי מוסדות שיפוטניים, כמו גם באינטרס הציבורי שביטוי בקיום מינהל תקין ושמירה על אמתותם ושלמותם של מסמכים רשמיים של המדינה.

12. נסיבות ביצוע העבירות חמורות ביותר ומצביעות על פגיעה ממשית בערכים המוגנים. מעשיו של הנאשם תוכננו לפרטי פרטים, והוא אף הקפיד לשמור על פרק זמן של כחודשיים בין הוצאת תעודת הזהות המזויפת לבין הוצאת הדרכון המזויף. חומרת המעשים נלמדת אף ממספר הפעמים שהנאשם יצא את הארץ ושב אליה תוך שהשתמש בדרכון המזויף - 17 במספר, כל זאת לאורך שנתיים וחצי בהן יצא ונכנס לארץ באין מפריע ותוך עקיפת הצווים השיפוטניים. עוד יש לתת את הדעת לכך שצווי עיכוב היציאה מהארץ ניתנו בשל חוסר יכולתו של הנאשם לשלם את חובותיו הכספיים, לרבות תשלומי מזונות, כאשר בה בשעה הוא טס לחו"ל מספר רב של פעמים, פעולה הכרוכה על פי רוב בהוצאות כספיות לא מבוטלות. מתסקיר שירות המבחן עולה שהטיסות לחו"ל נעשו שלא לצורך חיוני, אלא במטרה לטייל בחו"ל, כשלדברי הנאשם הוא חש תחושת החמצה ותסכול נוכח ההגבלה שהוטלה עליו. למותר לציין שביכולתו של הנאשם היה לחדול ממעשיו לאורך תקופה ארוכה זו, אולם הוא לא עשה כן. נהפוך הוא. לאורך השנים הגביר הנאשם את תדירות נסיעותיו לחו"ל, כאשר בשנת 2015 טס פעם אחת, בשנת 2016 טס פעמיים, בשנת 2017 טס 7 פעמים, ובשנת 2018 טס 7 פעמים. מעשי הנאשם נפסקו לא ביוזמתו, אלא בשל העובדה שנתפס בכף בפעם השמונה-עשר שביקש לעזוב את הארץ. כל אלו מלמדים הן על תעוזה והן על היעדר מורא מן החוק.

מדיניות הענישה

13. על מדיניות הענישה הנוהגת ניתן ללמוד מפסקי הדין שהוגשו על ידי שני הצדדים.

ב"כ המאשימה הפנה לעפ"ג (מרכז-לוד) 41419-04-16 מדינת ישראל נ' ירון (28.6.2016), בו נדון עניינו של נאשם שיצא מהארץ פעם אחת באמצעות דרכון מזויף ושב באמצעותו ארצה, כל זאת תוך הפרת צווי עיכוב יציאה מן הארץ שהוצאו נגדו. בערכאה הדיונית נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, ועונשו של הנאשם, נעדר עבר פלילי, הועמד על מאסר על תנאי והתחייבות. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, ועונשו של הנאשם הוחמר ל-3 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, תוך שצוין שאין בעונש זה כדי למצות עמו את הדין. עוד קבעה ערכאת הערעור שעונש מקל אינו משרת את עקרון ההרתעה ועלול אף לכרות את הענף עליו מושתתים צווים והחלטות היוצאים תחת ידי מערכת אכיפת החוק.

בעפ"ג (מרכז-לוד) 14621-11-17 בצלאל נ' מדינת ישראל (16.1.2018), שהוגש אף הוא מטעם המאשימה, אושר עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות שהוטל על נאשם שגנב מחברו דרכון ותעודות זהות ומסרם לאחר על מנת שזייפם, באופן שתמונתו תתנוסס עליהם. בהמשך יצא הנאשם את הארץ בארבע הזדמנויות באמצעות הדרכון המזויף ובניגוד לצו עיכוב יציאה מהארץ שעמד נגדו. באותו מקרה אושר מתחם הענישה שנקבע בערכאה הדיונית שנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל.

כן הפנתה המאשימה לת"פ (ראשל"צ) 19655-11-17 מדינת ישראל נ' זוארץ (8.9.2019), שם הורשע הנאשם באירוע אחד של יציאה וכניסה לארץ בניגוד לצו איסור יציאה מן הארץ, באמצעות דרכון שזייף. מתחם הענישה אותו קבעתי בנסיבות אותו מקרה נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד מספר חודשי מאסר בפועל.

מטעם ההגנה הוגש ת"פ (ראשל"צ) 32820-08-18 מדינת ישראל נ' שכטר (11.3.2019), שניתן אף הוא על ידי במסגרתו הורשע נאשם בכך שניסה לצאת מהארץ באמצעות דרכון של אחיו, בניגוד לצו עיכוב יציאה מהארץ שחל עליו. באותו מקרה קבעתי מתחם ענישה הנע בין חודש ל-4 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. ואולם, דומני שנסיונות אותו מקרה קלות בהרבה מעניינינו, הן משום שאותו נאשם לא זייף את הדרכון, הן משום שמדובר בניסיון בלבד לצאת מהארץ, והן בשל השיטתיות ותדירות הטיסות שמאפיינות את המקרה שלפנינו. הנה כי כן, דווקא המתחם שנקבע בעניין שכטר מחייב קביעת מתחם גבוה בהרבה במקרה שלפנינו.

14. נוכח כל האמור לעיל, בהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו ובמידת הפגיעה בהם, ובהינתן מדיניות הענישה הנוהגת והנסיבות המחמירות בהן בוצעו העבירות, אני קובע שמתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-20 חודשי מאסר.

קביעת העונש בתוך המתחם - נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

15. הנאשם כבן 42, אב לשני ילדים מתבגרים מקשר זוגי קודם ועובד בתחם השיפוצים. לחובת הנאשם 9 הרשעות קודמות ורישום פלילי נוסף שהסתיים ללא הרשעה. לאורך השנים ביצע הנאשם מגוון עבירות, בעיקר מתחום הרכוש והאלימות, ובהם גניבת רכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, שימוש ברכב ללא רשות, נהיגה ללא רישיון נהיגה, פריצה לרכב, גניבה מרכב, קשירת קשר לפשע, הדחה באיומים ותקיפה כדי לגנוב. עוד עולה מהרישום הפלילי שאין זו הפעם הראשונה בה מבצע הנאשם עבירות בעלות יסוד של מרמה. בין השנים 1998-2000 ביצע הנאשם, בין היתר, עבירות של קבלת דבר במרמה, זיוף, זיוף סימני זיהוי של רכב והפרת הוראה חוקית. בגין הרשעה זו, ובמסגרת צירוף תיקים גדול שכלל 17 אירועים פליליים שונים, נדון הנאשם לעונש מאסר בפועל של 21 חודשים. על אף שחלף זמן לא מבוטל מאז הרשעתו זו של הנאשם, דומה שהוא לא למד לקח מניסיון העבר, וכי עונש המאסר הממושך שהוטל עליו, כמו גם שלושה עונשי מאסר נוספים אותם ריצה לאורך השנים, לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות נוספות, לרבות העבירות בגין הורשע בהליך הנוכחי.

16. אף בחלוף הזמן אין כדי לסייע לנאשם. את העבירות בהן הורשע בהליך הנוכחי ביצע הנאשם החל מחודש מרץ 2015, פחות משנתיים ומחצה מאז הרשעתו הקודמת, בשלהי שנת 2012. העבירות נמשכו, כאמור, כשנתיים וחצי והופסקו רק לאחר שהנאשם נתפס. לטענת הנאשם הוא שינה דרכו, אולם התרשמות שירות המבחן שונה. בתוך כך, חזר בו שירות המבחן מהמלצתו הראשונית להטיל על הנאשם עונש שיקומי, זאת לאחר שנכח לדעת ששיתוף הפעולה שהפגין הנאשם בתחילת הדרך נבע ממוטיבציה חיצונית, וכי בפועל הוא התקשה להירתם לטיפול ולהיענות לגורמי מרות. עוד ציין שירות המבחן שלנאשם דפוסי מרמה מושרשים, קשיים בויסות דחפים, קושי בהיענות לגבולות חיצוניים ובהצבת גבולות פנימיים, וכי התנהלותו מאופיינת בחיפוש אחר קיצורי דרך.

הנה כי כן, המסקנה הראשונית של שירות המבחן להטיל על הנאשם ענישה שיקומית יכול והייתה מוקדמת מדי, כאשר מסקנה זו שונתה לאחר שהועמק הקשר עמו. בתוך כך נמסר שהנאשם השתלב בטיפול קבוצתי בחודש אפריל 2021 ולמרות שהגיע לרוב במפגשים, הרי שגם לתחושתו לא נתרם מהטיפול. מגורמי הטיפול נמסר שהנאשם אינו פנוי להתבוננות ביקורתית בדפוסיו, הוא מתמקד בחלקיו המתפקדים במסגרת התעסוקתית ובצמצום חובותיו ומציג פסאדה חיובית לפיה אינו מתקשה בהתנהלותו. נוסף על כך, הנאשם התקשה להרחיב ביחס לרקע לביצוע העבירות ולהתייחס לגורמי הסיכון במצבו.

17. לצד האמור, ציין שירות המבחן לחיוב את שאיפתו של הנאשם לתפקוד נורמטיבי, את התנהלותו התקינה בעבודתו, ואת מאמציו האישיים לשיקום ולצמצום חובותיו, ובהתאמה המליץ שכלל שיוטל עליו עונש של מאסר בעבודות שירות, יהיה זה לפרק זמן מינימלי. כן הומלץ להשית על הנאשם מאסר מותנה ופיצוי לטובת אחיו, אשר בשיחה עם שירות המבחן רואה עצמו פגוע ממעשיו של הנאשם.

18. לזכות הנאשם זקפתי את הודאתו, את נטילת האחריות על מעשיו, את החיסכון בזמן השיפוטי ואת נסיבותיו האישיות, ובכלל זה החוויה המטלטלת שעבר בקשר לבתו. ואולם, בהיעדר אופק שיקומי ברור, אין מקום לחרוג ממתחמי הענישה, וההתחשבות בנקודות הזכות העומדות לנאשם, כמו למשל המאמצים הראויים לציון שהשקיע לכיסוי מלוא חובותיו, כפי שעולה מ-1/נ, 3/נ-4, ושאופותיו לחיות חיים נורמטיביים, תיעשה בגדרי המתחם.

שיקולי הרתעת היחיד כמו גם שיקולי הרתעת הרבים, מחייבים אף הם להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל ממשי, שיהיה בו כדי להעביר מסר חד וברור כי בית המשפט אינו מקל ראש בעבירות מסוג זה. ממילא אין הצדקה לחרוג ממתחם הענישה, לא כל שכן להסתפק בענישה שאינה כוללת רכיב של מאסר בפועל.

19. נוכח עברו הפלילי המכביד של הנאשם ועונשי המאסר שריצה בעבר, ומנגד הודאתו ולקיחת האחריות, ראוי היה למקם את עונשו של הנאשם בחלק המרכזי של המתחם העונשי. ואולם, מנגד, לא אוכל להתעלם מהתרשמות שירות המבחן ממאמציו של הנאשם להשתקם, שבאו לידי ביטוי בראש ובראשונה בתשלום חובותיו, ומשאיפתו של הנאשם לחיים נורמטיביים. אשר על כן, גם אם הדבר נעשה לפני משורת הדין, מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בחלק הנמוך של המתחם העונשי.

20. אשר לרכיב הקנס- בהתחשב בחובותיו הכספיים של הנאשם ובמאמצים שהשקיע לצמצום עד כדי חיסולם, תשלומי המזונות אותם משלם ועונש המאסר אותו עתיד לרצות, מצאתי להימנע מהטלת קנס.

21. ביחס לפיצוי למתלונן, שונים הם פני הדברים, בפרט כאשר מתסקיר שירות המבחן עולה שאחיו של הנאשם חש פגוע ממעשיו.

סוף דבר

22. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 11 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם יתייצב לריצוי עונש המאסר בפועל במתקן כליאה "הדרים", או בכל מקום עליו יורה שב"ס, ביום 26.7.2021 עד השעה 08:30, כשברשותו תעודת זהות ועותק מגזר הדין. מובהרת לנאשם האפשרות לתאם את כניסתו למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים 08-9787377, 08-9787336; פקס 08-9193314; דואר אלקטרוני MaasarN@ips.gov.il.

ב. 4 חודשי מאסר, אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר על אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע.

ג. פיצוי לאחיו (ע"ת 1 בכתב האישום) בסך 1,500 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 10.8.2021, ויועבר לידי האח על ידי מזכירות בית המשפט, בהתאם לפרטים אותם תעביר המאשימה למזכירות בתוך 7 ימים מהיום.

23. ניתן צו כללי למוצגים.

24. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, י"א אב תשפ"א, 20 יולי 2021, בנוכחות הצדדים.